

Bir seferde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte çıkmıştık. Bu seferde insanlar kıtlık ile karşılaştılar.

Zeyd İbn Erkam -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre bir seferde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte çıkmıştık. Bu seferde insanlar kıtlık ile karşılaştılar. Abdullah İbn Ubey de arkadaşlarına: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanındakilere infak etmeyin ki O'nun etrafından dağılsınlar, dedi. (İbni Ubey) dedi ki: Andolsun eğer Medine'ye dönersek kesinlikle daha aziz olan oradan zelil olanı çıkaracaktır. Zeyd dedi ki: Bunun üzerine ben de Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gidip O'na bunu haber verdim. O da Abdullah İbn Ubeyy'e birisini gönderdi ve ona sordu. Olabildiğinde bu işi yapmadığına dair yemin etti ve: Zeyd, Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yalan söyledi, dedi. Onların bu söylediklerinden dolayı da içime büyük bir sıkıntı düştü. Sonunda Allah beni tasdik etmek üzere: "Münafıklar sana geldiği vakit" sonra Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- onlar için istiğfar etmek için onları çağırdı ve onlar da yüzlerini çevirdiler" buyruğunu indirdi.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Zeyd b. Erkam -radiyallahu anh- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ve onunla beraber Müminlerin ve münafıkların olduğu bir seferde insanların yanlarında bulunan azığın yetersizliği sebebiyle başlarına açlık ve kıtlık geldiğini zikretti. Münafıkların başı olan- Abdullah İbn Ubey İbn Selül konuştu ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanındakilere infak etmeyin ki O'nun etrafından dağılsınlar dedi. Münafikun Suresi: 7. Ayet. Yani nafakadan hiçbir şey vermeyin ki dönsünler ve Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i terk etsinler. Ve yine şöyle dedi: (Andolsun eğer Medine'ye dönersek kesinlikle daha aziz olan oradan zelil olanı çıkaracaktır) Münafikun Suresi 8. Ayet. Aziz olan ile kendini ve kavmini, zelil olan ile Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i kast etti. Ve bu sözü Zeyd b. Erkam -radiyallahu anh- duydu. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına gelerek Abdullah İbn Ubey İbn Selül'un şöyle şöyle dediğini ona haber verdi ve ona karşı kendisini uyardı. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ona birini gönderdi, o da öyle söylemediğine yemin etti ve çok kuvvetli bir şekilde yemin etti. Bu münafıkların genel bir halidir. Bildikleri halde yalan yere yemin ederler. Burada öyle demediğine dair yemin etmiştir. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- onların zahiren dediklerini kabul eder, gizlediklerini Allah'a bırakırdı. Bu iş Zeyd b. Erkam'a ulaştınca kendisine çok zor geldi. Çünkü adam Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanında yemin etti. Dediler ki Zeyd b. Erkam Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yalan söyledi. Yani Zeyd b. Erkam Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yalan haber verdi. Bu da Zeyd b. Erkam'ın üzerine ağır bir yük oldu. Allah onun doğru söylediğini şu ayet ile tasdik etti: "Münafıklar sana

geldiđi vakit" Mūnafıkun Suresi. Sonra da Nebi-sallallahu aleyhi ve sellem- onlardan sadır olan kōtū sōz sebebiyle onlara istiđfar etmek için bařlarında Abdullah İbn Ubey olan mūnafıkları çađırdı. Allah katında onlara istiđfar ediyor olması sebebiyle de Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e karřı kibirli ve kōuk gōren bir davranıřta bulunarak yūz çevirdiler.

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/3861>

النجة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

